

Publicerad 2020-10-11 10:19 av Feliciaspoesi

Naken framför spegeln

Naken framför spegeln.

Inspekterade jag varje
del av min kropp.

Som tryckt ner mig gång på gång.

Mina händer började vid mitt ärr.

Kände dess tydliga mjuka linjer,
som formas mellan mina bröst,
tankarna flyger hej vilt,

10 år, badhus, ångest.

Då var det fult, ångestladdat, annorlunda,
idag är det vackert, levande, föralltid.

Ständigt där, ett kvitto på mitt liv,
jag försöker uppskatta det väl.

Förlåt mitt hjärta,
jag försökte se dig.

Ibland blir det bara så.

Att man glömmer det viktiga.

Alla olika former,

Min kropp, min sfär,

Som borde få beröm för att bära upp mig så starkt,
trots nedvärderande ord,
psykisk ohälsa.

Tårarna rann när orden kom ur min famn,
kanske att en konstnär måste vara ett konstverk ibland.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Feliciaspoesi med Poeter.se id #117208 innehar upphovsrätten